

Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

nr. 8

losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

Ai! De tennisbal gaat zo maar door de racket van Bobo heen! Er zijn nog vier tennisballen in de tekening verstopt, kijk maar!

voorleesblad voor peuters en kleuters

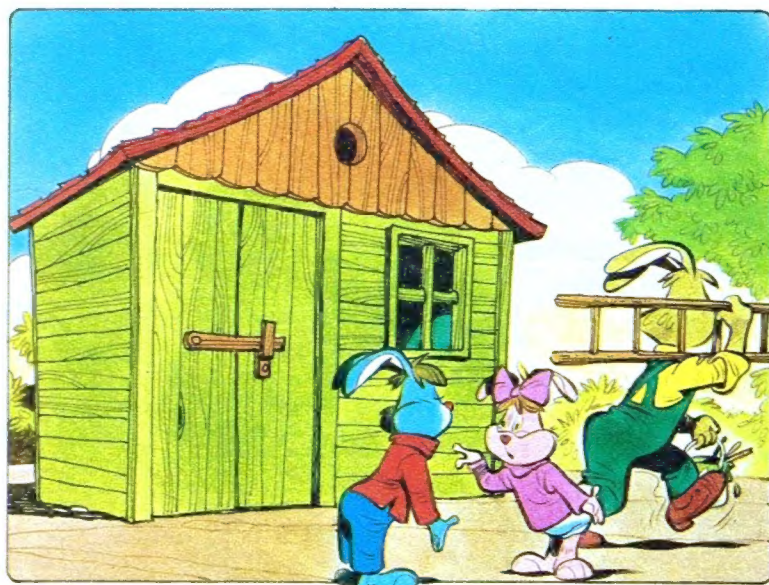

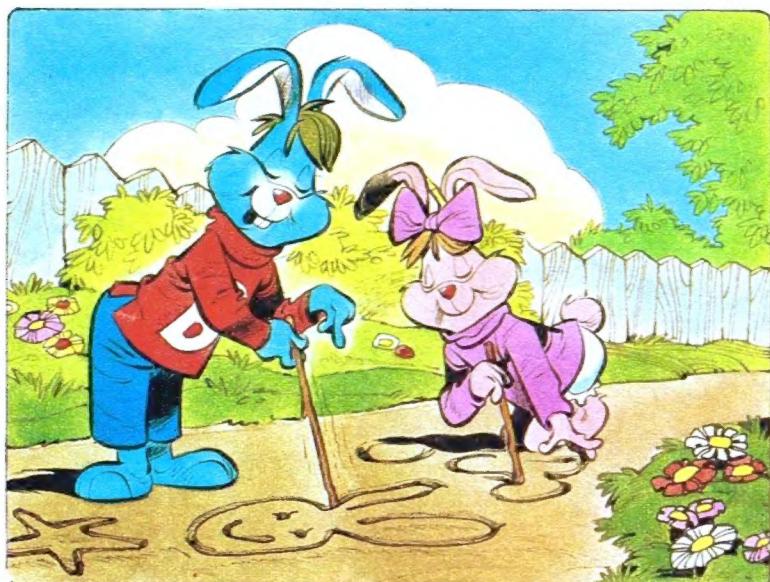
Bobo Konijn en zijn

1. Het schuurtje wordt opnieuw geverfd! Dat was wel nodig, hoor... Al de oude verf ging er helemaal af. Papa en Bobo schilderen er nu mooie, nieuwe verf overheen. En weet je wat Krabbel nu doet? Die maakt op het oude stuk een mooie tekening! „Nu mag het wel,” denkt ze, „want alles wordt toch opnieuw geverfd!”

2. Het wordt een heel mooie tekening. Maar ja, Papa en Bobo komen steeds dichterbij en... schilderen nu over Krabbel's tekening heen! Krabbel vindt het toch wel jammer. Gelukkig, daar komt Bobo. „Wat is er, Krabbel?” vraagt Bobo meteen. „Waarom kijk je zo sip?” Krabbel vertelt dan dat haar tekening weg is!

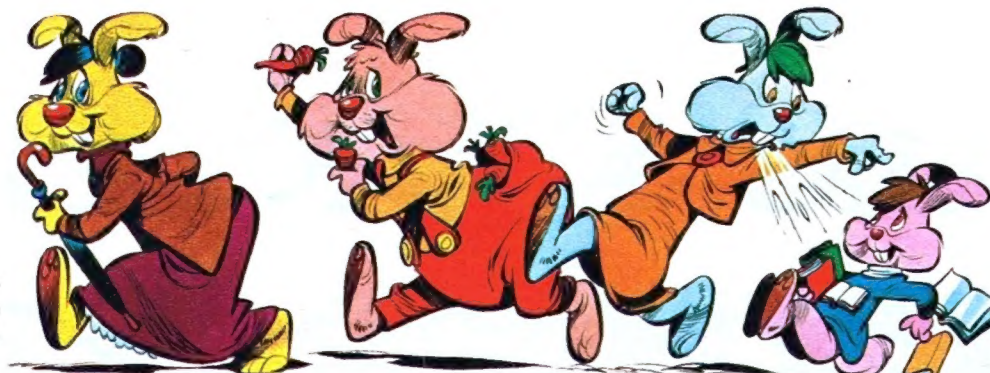

3. Maar Bobo weet daar wel wat op! Hij trekt Krabbel mee naar het paadje tussen de grasveldjes. Dat is allemaal zand. „Als je nu een stokje pakt, Krabbel,” lacht Bobo, „dan kan je daarmee een heel mooie tekening maken in het zand!” Dat is slim! Met z'n tweeën beginnen ze direkt. En het wordt wéér zo mooi!

4. Maar och och, ze hebben wel pech, hoor. Want daar komt Papa Konijn. Hij is de tuin aan het mooi-maken, en nu moet alleen het paadje nog geharkt worden. Daar gaan de tekeningen weer! Papa vindt het zelf ook wel een beetje jammer om er met de hark overheen te gaan, maar ja: het moet gebeuren.

Tante Pietà-Secuur

Oom-Slokop

Tante Deur-Dicht

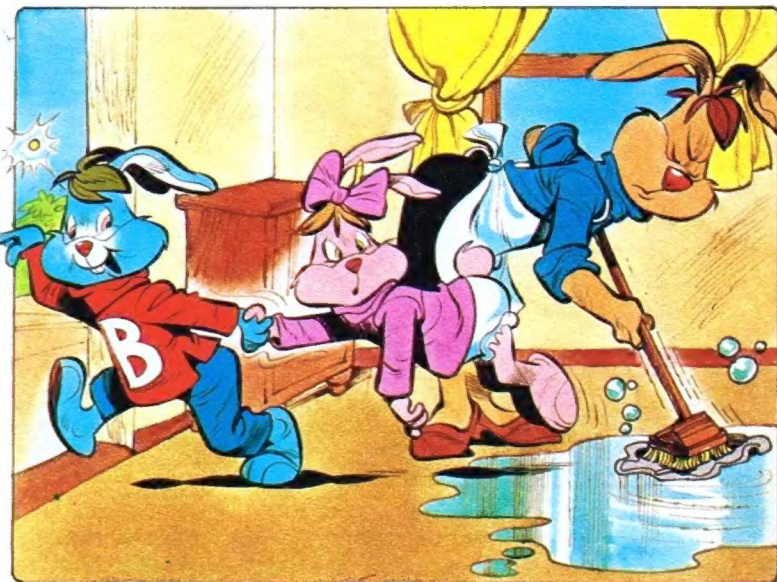
Lees-Voor.

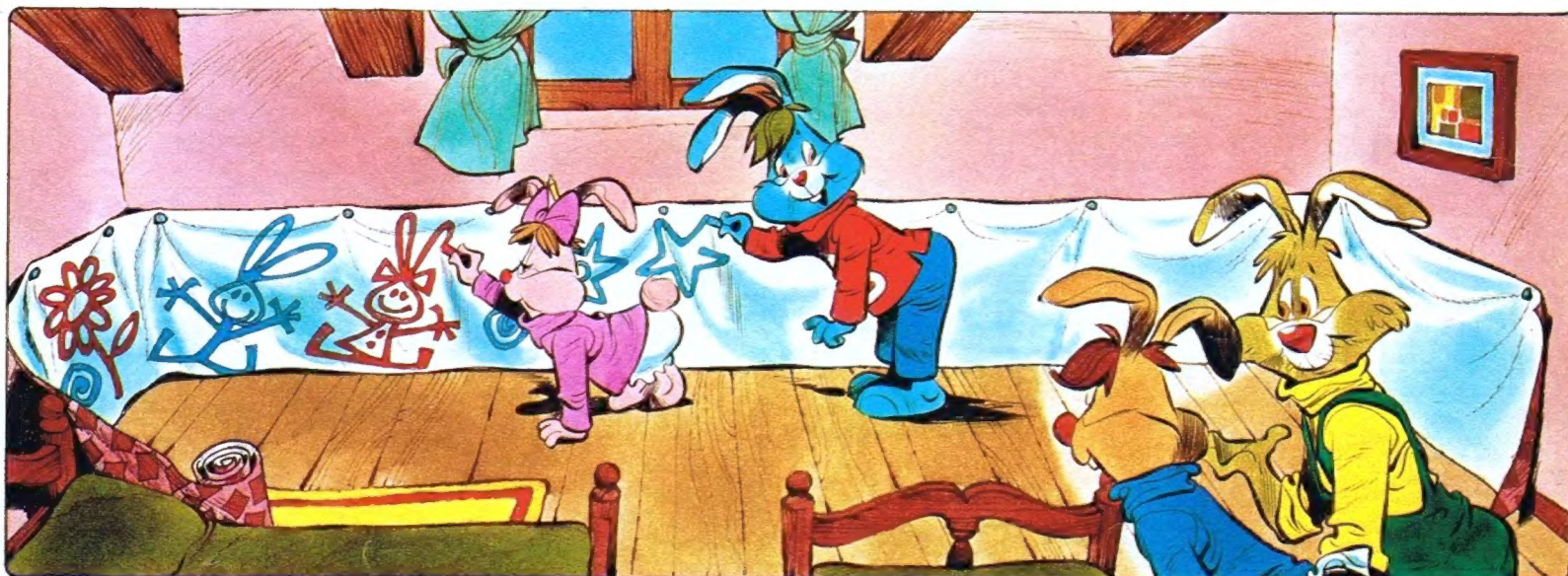
vrolijke familie

5. „O, ik weet wéér wat!” roept Bobo ineens, en hij holt al weg. Krabbel weet helemaal niet waar Bobo nu zo hard naar toe holt en dus gaat ze maar naar huis terug. Door de keukendeur loopt ze naar binnen... Wat ziet de keukenvloer er mooi glad en schoon uit! „Ik ga hier tekenen,” denkt Krabbel.

6. Maar Mama vindt dat natuurlijk helemaal niet goed. „Foei, Krabbel!” zegt ze boos. „Je kan toch niet zo maar op de keukenvloer tekenen?! Nu moet ik alles weer schoonmaken!” Krabbel vindt zichzelf nu ook wel een beetje dom. Mama is nog steeds bezig met schrobben, als Bobo weer binnenkomt. „Krabbel!”

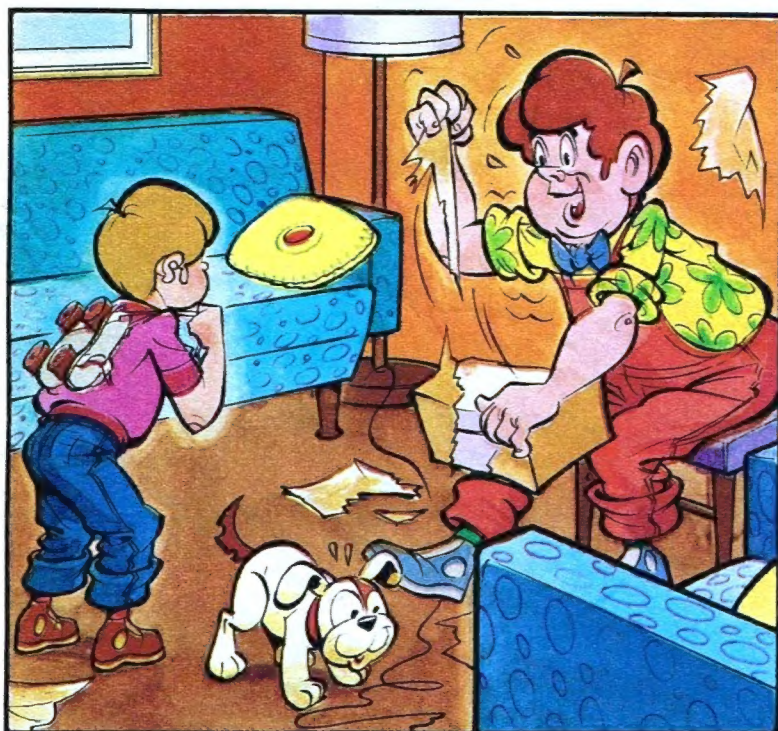
7. „Kom mee! Ik heb iets heel moois voor je gemaakt!” Hij trekt Krabbel mee naar de kinderkamer. En wat ziet Krabbel? Die slimme Bobo heeft een oude behangrol uitgerold, en die met allemaal punaises aan de muur opgehangen. Nu heb je een heel groot, heel lang tekenpapier. Dat is mooi!

8. „O... Wat goed!” roept Krabbel blij. Ze beginnen meteen te tekenen. Ze tekenen bloemen, en konijnen, en sterren... Wat wordt dat mooi! Papa en Mama komen kijken als alles af is. „Wat ziet dat er prachtig uit, jongens!” zegt Papa. En Mama zegt: „Nu kan je je tekeningen fijn een hele tijd houden!”

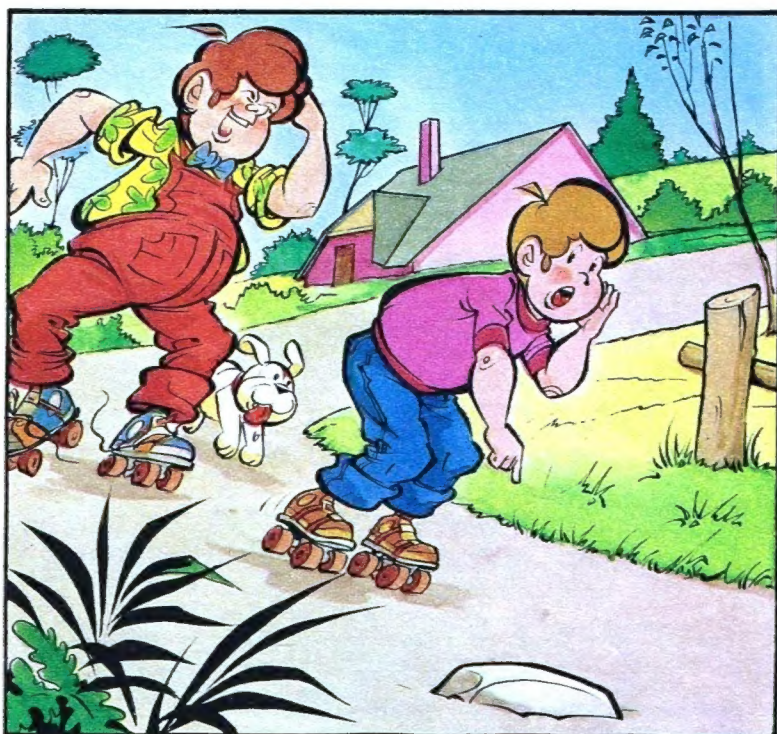
OOM STUNTEL

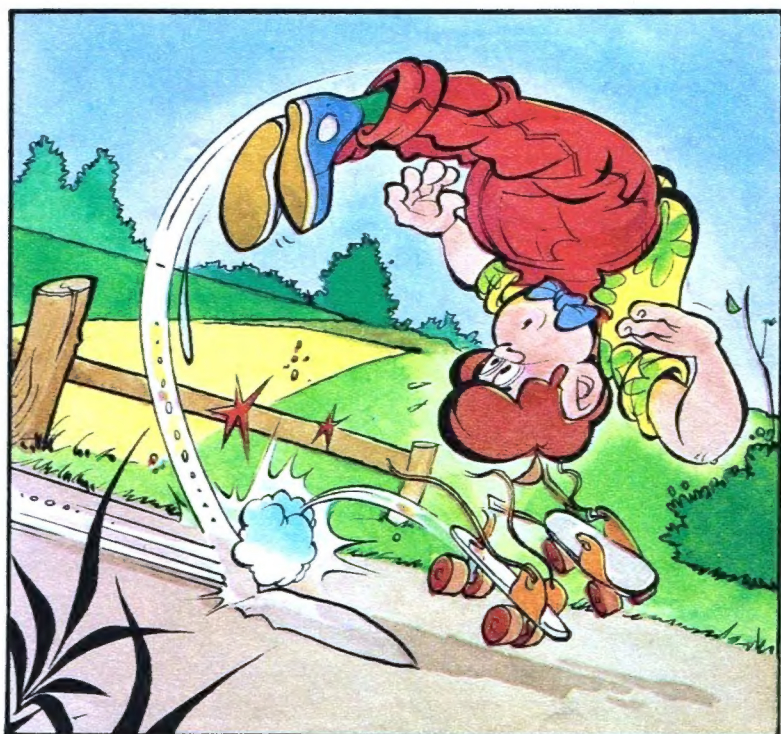
1. Oom Stuntel heeft rolschaatsen gekocht! Heintje had ze al een hele tijd, en nu wil oom Stuntel ze opeens óók graag hebben. In een grote doos zijn ze thuisgebracht, en natuurlijk gaat oom ze direkt uitpakken. „Tjonge!” roept hij. „Wat een groot pak, hè! Als ik ze uitgepakt heb, ga ik ze meteen proberen, Hein!”

2. Heintje wil gewoon op de stoep gaan rolschaatsen, maar oom Stuntel heeft een veel beter plannetje, zegt hij... Ze klimmen de heuvel op. „We laten ons lekker naar beneden *rollen*, Heintje!” lacht oom Stuntel. „Vindt u dat niet een beetje griezelig?” vraagt Heintje. „Welnee!” lacht oom. „Dat kan ik best, hoor!”

3. Daar gaan ze! Oom Stuntel heeft de rolschaatsen niet zo netjes ondergebonden, zie je wel? „Hoera!” roept oom Stuntel. „Dat gaat goed zo, hè Heintje?” Maar Heintje kijkt strak voor zich. „Let u maar liever op de weg, oom!” roept hij terug. „Pas op!” Maar oom Stuntel let helemaal niet op. Had hij dat maar wel gedaan...

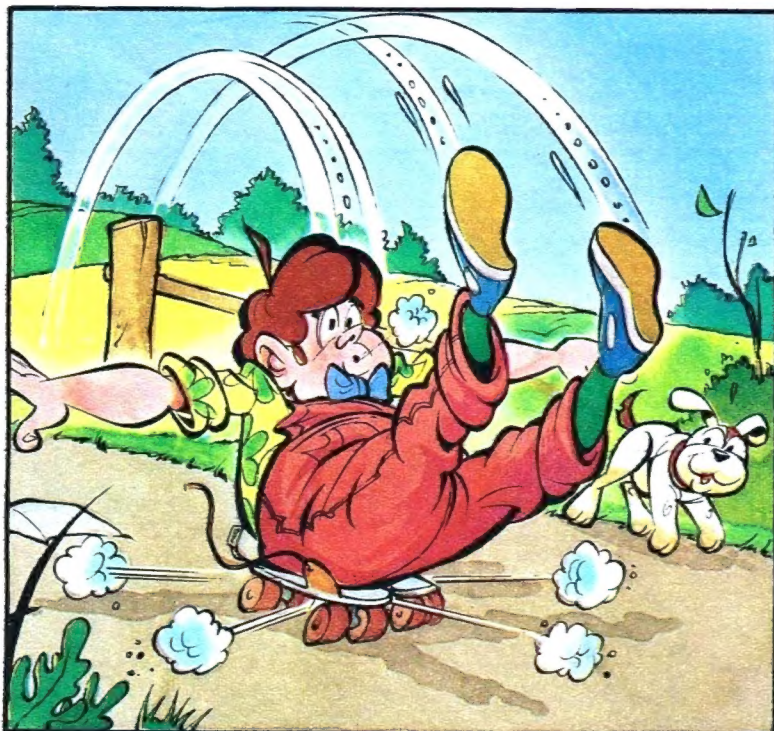

4. Daar gebeurt het al! Er ligt een grote steen op de weg, en omdat oom Stuntel niet vóór zich kijkt... struikelt hij erover! Met een heel grote zwieper zwaaien zijn benen de lucht in. Maar er gebeurt nog veel meer: omdat die domme oom de rolschaatsen zo slordig heeft vastgemaakt, vliegen die van z'n voeten!

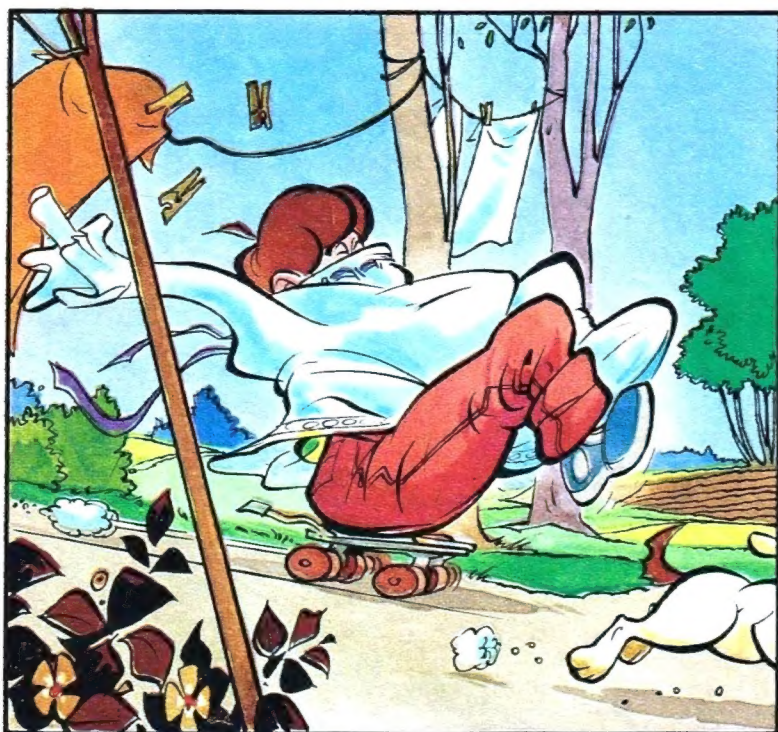
gaat rolschaatsen

5. O, o, o, het loopt helemaal mis. Heintje heeft zo'n vaart, dat hij niet meer op tijd kan stoppen om oom Stuntel op te vangen. En wat gebeurt er met oom Stuntel? Zijn rolschaatsen maken zo'n grote boog, dat ze *achter* oom Stuntel op de grond terechtkomen... precies onder hem. „Hellep!” roept oom.

6. Maar niemand kan oom Stuntel helpen... Daar zit hij, op de rollende rolschaatsen, en daar gaat hij, KRAK! dwars door de bosjes heen. „Hoei! Ho! Stop!” brult oom. Hij kan zijn vaart nu helemaal niet meer houden, en sturen kan hij natuurlijk nu ook niet meer. O, als dat nu allemaal maar goed afloopt...

7. Achter het bosje hangt een waslijn, met een heleboel schone stukken was eraan. Die wapperen in de wind... en daar rijdt oom Stuntel nu regelrecht op af! Nee, niet op af... hij rijdt *erin*! Kijk nou, kijk nou: met zijn hoofd schiet hij precies in het gat van een lang nachthemd! „Oempf! Wat is dat?!” schreeuwt oom.

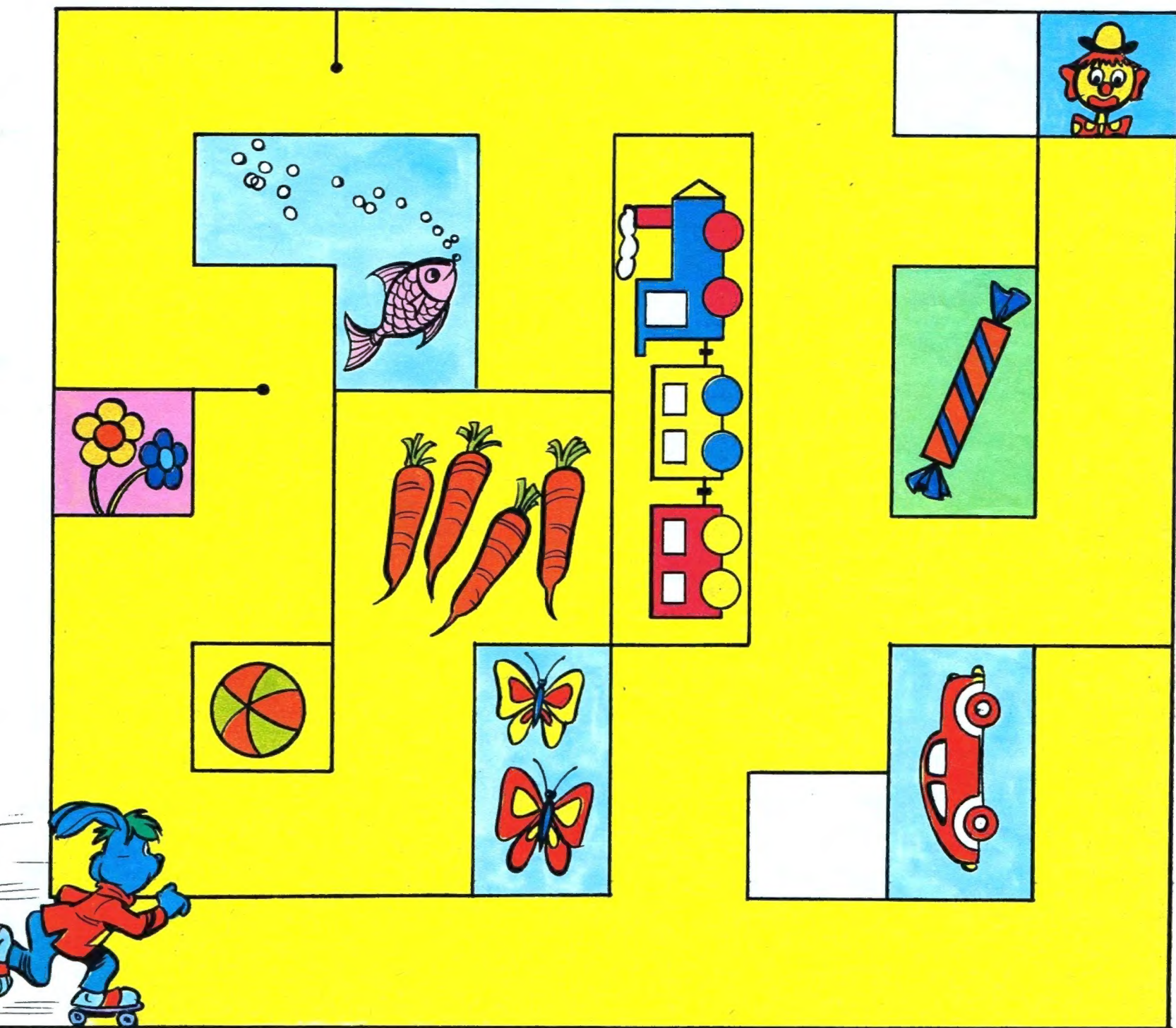
8. Intussen staan Heintje en Flap beneden aan de heuvel te wachten of oom Stuntel er nu eens aankomt. Ja, daar komt wat... en dan kijkt Heintje heel verbaasd. „Maar oom toch!” roept hij. „Gaat u meteen na het rolschaatsen naar bed? U heeft al een nachthemd aan!” Flap vind het maar eng: hij holt hard weg!

Puzzelen met Bobo

Kunnen jullie Bobo helpen? Hij wil graag naar de worteltjes toe, maar hij weet niet welke weg hij moet nemen! Om er vlugger te kunnen komen, heeft hij zelfs rolschaatsen aan gedaan! De rolschaatsen zijn eigenlijk van Tsjoek-Tsjoek, maar Tsjoek-Tsjoek heeft ze zolang aan Bobo geleend. Aardig van hem, hè? Er staan ook nog andere dingen in de puzzel. Een zuurstok en een speelgoedautootje, en ook een clowntje. Het clowntje heeft misschien wel zin in de zuurstok, want hij kijkt zo zielig!

Krabbels eigen kleurplaat

Bobo en Krabbel gaan op reis. Ze zwaaien jullie gedag! Maar waar ze naar toe gaan, nou dat weten ze zelf nog niet eens! „Waar de wind ons naartoe waait!” zegt Krabbel. Maar daar heeft Bobo niet zo erg veel zin in! Kunnen jullie de kleurplaat kleuren?

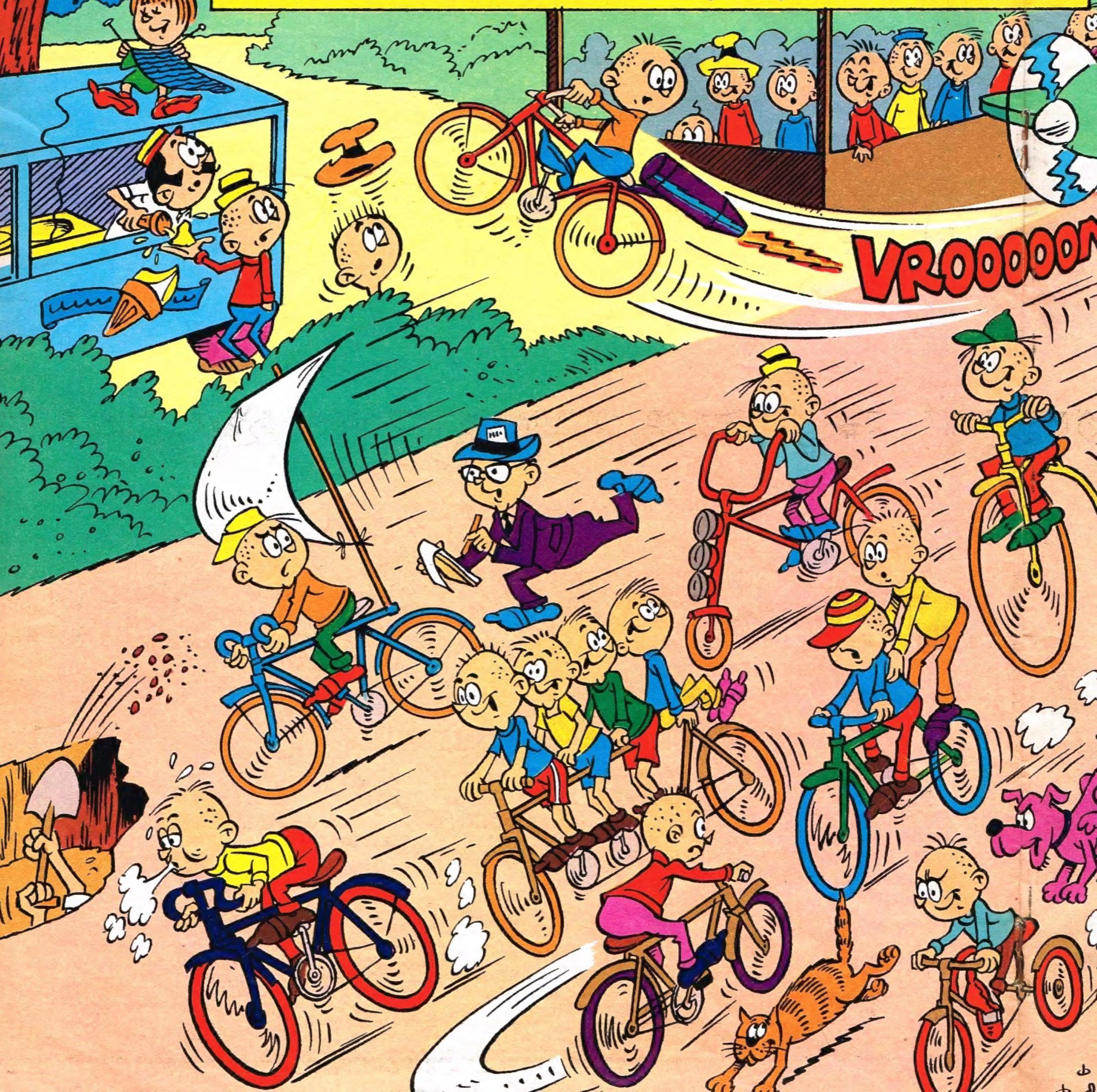

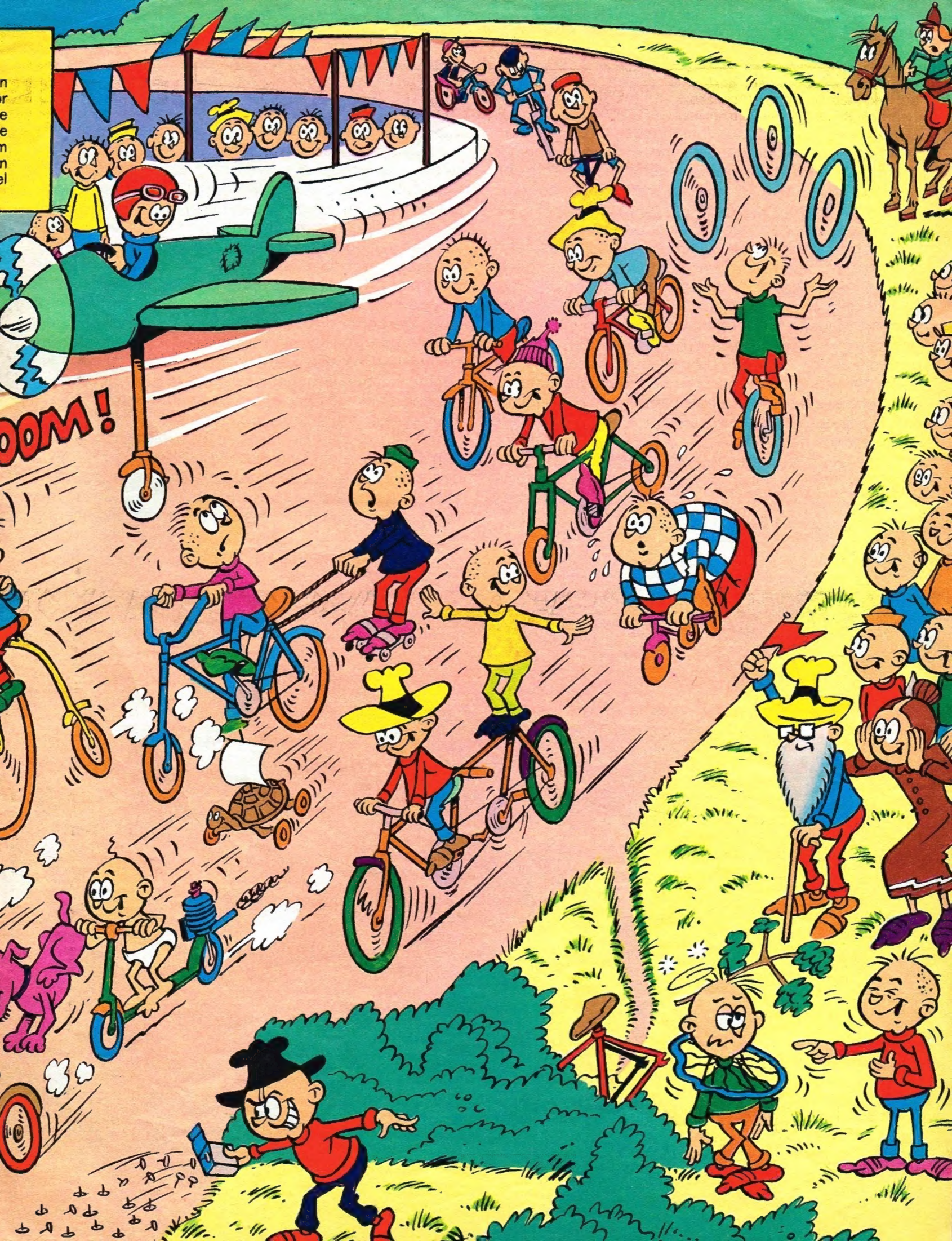
DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

Vandaag doen de Bollebaasjes mee aan een wielervedstrijd. Wie het hardst kan fietsen heeft gewonnen. Bij gewone wielervedstrijden heeft iedereen die meedoet eenzelfde soort fiets. Maar bij de Bollebaasjes gaat dat natuurlijk een beetje anders. Ze doen met allerlei soorten fietsen mee! Op een fiets zitten zelfs vier Bollebaasjes! Kun je ze vinden?

Een Bollebaasje heeft een zeil aan z'n fiets gebonden om harder te gaan. Maar hij ziet niet dat er vlak voor hem een gat in de weg zit! Een ander Bollebaasje heeft een raket aan z'n fiets gemaakt, maar hij gaat de lucht in! Een heel gemeen Bollebaasje gooit stiekem punaises op de weg. Twee Bollebaas-baby's doen mee op een step! Als je goed kijkt zie je nog veel meer gekke dingen!

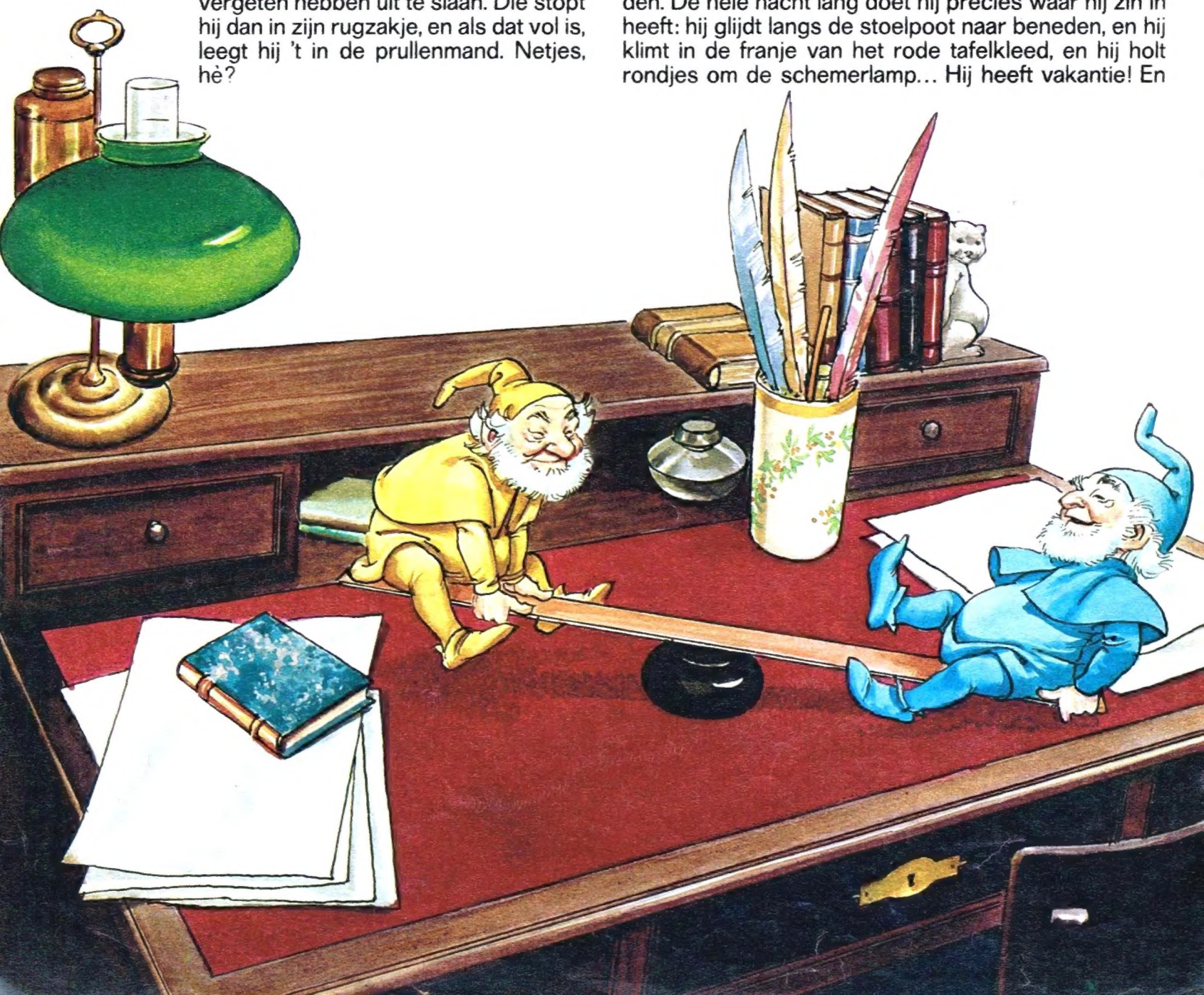

Het stofdoekenmannetje

Zeg, ken jij het stofdoekenmannetje? Nee? Heb je hem nog nooit in het stofdoekenmandje zien slapen? Da's gek, hoor... Ieder stofdoekenmandje heeft een stofdoekenmannetje. Maar ook weer niet zó gek, want stofdoekenmannetjes kunnen zich verschrikkelijk goed verstoppen, hoor! Ze maken hun holletje tussen de gele stofdoeken of achter het schoensmeerborsteltje of helemaal in het hoekje... In ieder geval heel ver weg verstopt. Het stofdoekenmannetje doet de hele dag niks. Hij slaapt. Maar 's avonds, als alle mensen slapen, dan begint hij pas! Dan wordt het stofdoekenmannetje wakker, en rekt hij zich wel drie keer uit. En hij gaapt met zijn kleine mondje zó ver open, dat zijn puntbaardje helemaal de lucht insteekt. Dan zegt hij zachtjes tegen zichzelf: „Hèhè!” En hij begint. Hij bindt een klein rugzakje om, en dan pikt hij alle kleine stofjes uit de stofdoeken die de grote mensen vergeten hebben uit te slaan. Die stopt hij dan in zijn rugzakje, en als dat vol is, leegt hij 't in de prullenmand. Netjes, hè?

Maar ja, daar is hij dan ook het stofdoekenmannetje voor! Mevrouw Huismans heeft natuurlijk ook een stofdoekenmandje met een stofdoekenmannetje erin. Mevrouw Huismans is zelf ook wel netjes, hoor, maar ja, met haar grote-mensen-ogen kan ze al die piepkleine stofjes niet zien. En die ziet het stofdoekenmannetje met zijn kleine scherpe steekoogjes wel! Maar vandaag... vandaag heeft het stofdoekenmannetje van mevrouw Huismans opeens geen zin meer. „Bah!” moppert hij, als hij zich heeft uitgerekt. „Nu moet ik wéér werken! En dan weer slapen, en dan weer werken, en dan weer slapen... Daar heb ik helemaal geen zin in. Nee! Weet je wat? Ik ga vakantie houden!” Hij begint zachtjes te lachen. „Ja, dat doe ik. Ik ga vakantie houden. Lekker!” En in plaats van zijn rugzakje te pakken en stofjes op te gaan pikken, klautert hij over de rand van het mandje heen, en gaat hij vakantie houden. De hele nacht lang doet hij precies waar hij zin in heeft: hij glijdt langs de stoelpoot naar beneden, en hij klimt in de franje van het rode tafelkleed, en hij holt rondjes om de schemerlamp... Hij heeft vakantie! En

als het dag wordt, en het stofdoekenmanneltje is er helemaal moe van geworden, dan kruipt hij weer fijn in zijn holletje, en gaat hij slapen. Zo doet het stofdoekenmanneltje, de hele week door. Hij vindt het maar wat leuk allemaal, dat kan je begrijpen! Maar dan gaat het mis. Want ja, omdat de kleine stofjes nu niet opgeruimd worden, worden de stofdoeken van mevrouw Huismans al maar vuiler en vuiler. Ze moeten soms wel twintig keer uitgeslagen worden!

„Tjonge!” zegt mevrouw Huismans na een week. „Wat worden de stofdoeken vuil! Moet je kijken, wat een plukken stof! Ik denk dat ze een beetje oud worden. En het mandje is ook al zo rommelig. Weet je wat ik doe? Ik ga naar de stad en koop een mooi, nieuw stofdoekenmandje. En dit gooi ik weg. Dat lijkt me het allerbeste.” En hup, ze pakt het oude stofdoekenmandje op en... zet het buiten, bij de vuilnisbak!

Het stofdoekenmanneltje schrikt heel erg. Zo maar midden op de straat wordt hij wakker... bibberend van de kou glipt hij heel vlug door de brievenbus weer naar binnen...

Maar... oei! Daar staat al een ander stofdoekenmandje en, natuurlijk, met een ander stofdoekenmanneltje erin. Het nieuwe stofdoekenmanneltje kijkt natuurlijk heel verbaasd. Het oude stofdoekenmanneltje legt alles uit. Waar moet hij nu gaan wonen? Maar het nieuwe

stofdoekenmanneltje heeft een heel leuk plannetje. Weet je wat ze doen? Voortaan gaan ze met z'n tweeën in het mandje wonen, samen stofjes oppikken... Dan zijn ze veel vlugger klaar! En dan gaan ze samen iedere nacht een klein beetje vakantie houden, daarna. En zeg nou zelf: met z'n tweetjes is dat toch veel leuker?

BOBO BON

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop sturen naar: Bobo, Postbus 400, Amsterdam.
Voor België: Bobo, Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen.
(hier eigen naam en adres invullen)

Naam: _____
Adres: _____ Prov.: _____
Plaats: _____
Ik ontvang per post een Bobo-das.
Deze kleuter wordt Bobo-abonnee:
Naam: _____
Adres: _____ Prov.: _____
Plaats: _____ jongen/meisje
Leeftijd: _____
Handtekening ouder: _____

Stuur het blad

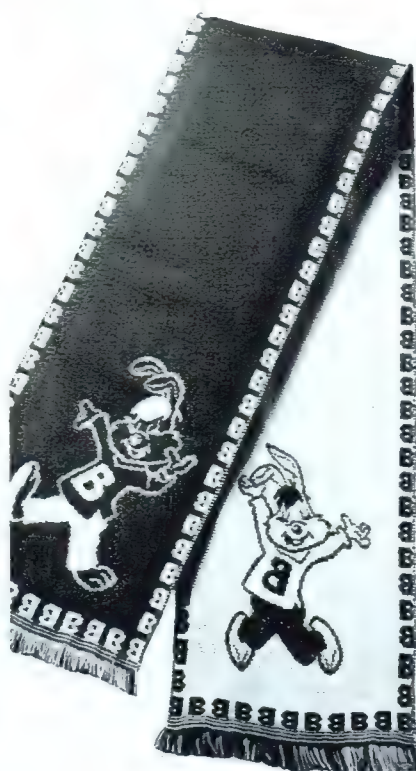
☐ per bladenman, de betaling wordt met hem geregeld.
☐ per post, betaling per kwartaal (13 nrs.) d.m.v. de toegezonden acceptgirokaart.
Bobo-abonneeprijs 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 nrs.) Prijs voor België 11 F.
Deze aanbieding is geldig tot 5 april 1974.

Dag kou, dag wind, dag regen,

Een warme Bobo-das speciaal voor jou geweven van héél zacht materiaal. Waar je nog lang plezier van kunt hebben!

zo'n originele Bobo-das 115 cm lang kado voor een nieuw abonneetje.

Ja hoor, jij krijgt die mooie Bobo-das helemaal voor niets als je nu een nieuw abonneetje opgeeft. En dat is ook een kunstje van niets, want er is altijd wel een kleuter in de buurt die Bobo nog niet heeft, maar wel dolgraag wil hebben. Vul maar gauw de bon in, dan heb jij tenminste snel je Bobo-das thuis. Dag kou!

* simmie

het olifantje met de lange slurf

1. Simmie en zijn vriendje Rongrong hebben een heleboel plezier op de kermis in het park. Rongrong is erg blij, want hij heeft net een speelgoedhondje gewonnen met ring-gooien. „Jij wint ook altijd met spelletjes!” zegt Simmie tegen Rongrong.

2. Maar als Simmie en Rongrong naar huis willen gaan, zien ze een klein meisje dat huilt. Ze heeft een goudvisje gewonnen. Maar er zit een gaatje in het zakje en al het water loopt eruit. „Wie helpt mij?” snikt ze. „Wij misschien wel!” zegt Rongrong.

3. Vlug bedenkt Simmie een plannetje om het goudvisje te redden. „Ik weet al wat!” roept Simmie naar het meisje. „Huil maar niet meer, hoor. Wij zullen je goudvisje wel helpen.” Dan loopt Simmie naar een vijvertje en zuigt zijn lange slurf vol met water.

4. Als Simmie genoeg water opgezogen heeft, maakt hij van zijn lange slurf een kommetje. En daar laat hij het water inlopen. Nu kan Simmie het goudvisje veilig naar het huis van het meisje brengen. Wat een slim plannetje is dat van Simmie, hè?

Kijk nou eens...

...hoe de reeën
hier smullen bij het hek!
Wat kijkt het reetje blij, hè,
met 't blaadje in zijn bek!

In 't bos was niks te vinden.
En legde Koen wat neer!
En hebben, net als ik nu,
nu ook geen honger meer!

GA JIE MIEE NAAR

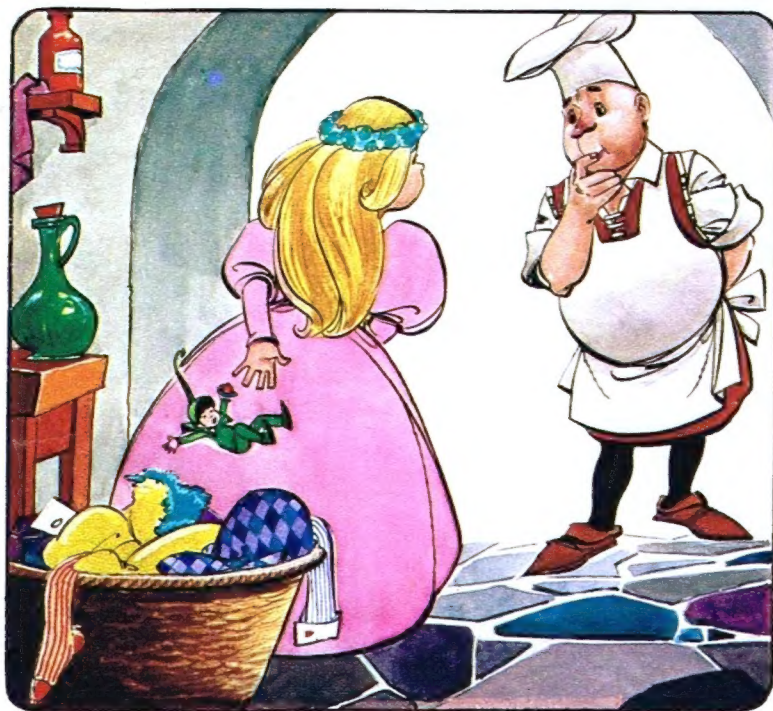

1. Zie je Pukkie hard lopen? Wanda snapt er niets van. Maar kok Likkepot wel! Die stoute Pukkie heeft een taart van de keukentafel gepakt. „Ondeugd!” roept Likkepot. „Ik krijg je nog wel, hoor!”

„Help me alsjeblieft, Wanda!” roept Pukkie. „Likkepot zit achter me aan!” „Dar had je die taart maar niet moeten pakken,” moppert Wanda. Ze snapt opeens waarom Pukkie zo hard langs haar rende.

2. Maar ze is zo aardig dat ze Pukkie toch helpt. Ze zwaait met haar toverstokje en maakt Pukkie heel klein en ze laat hem in de wasmand vallen. Net op tijd, want daar komt kok Likkepot al aan!

3. „Waar is Pukkie?” roept hij woedend. „Ik zag hem hier met mijn eigen ogen naar binnengaan. Waar heb je hem verstopt?” „Ik heb hem niet verstopt!” zegt Wanda. „Echt niet!” „Hmm!” bromt kok Likkepot. Boos zoekt hij verder. Hij zoekt in alle hoeken en gaten. Maar hij vergeet in de wasmand te kijken...

4. Daar komt de wasvrouw aan. Ze pakt de wasmand op en ziet niet dat Pukkie tussen de vuile sokken en truien verstopt zit! Wanda merkt niet, dat de wasvrouw er met de mand vandoor gaat. Kok Likkepot geeft de moed op. „Ik kijk nog even in de tuin!” moppert hij. „Misschien zit hij daar wel.”

SPROOKKJESLAND?

5. Intussen heeft de wasvrouw een warm sopje gemaakt. En net als Wanda gaat kijken waar Pukkie zit, kiepert ze de wasmand om! „Hela!” gilt Pukkie. Maar de wasvrouw hoort dat zachte stemmetje niet!

En Wanda denkt: „Ik zeg niets. Het is een goede les voor Pukkie. Misschien leert hij het nu eens af om altijd kattekwaad uit te halen!” Lachend kijkt Wanda naar Pukkie, die net kopje onder gaat.

6. „Grutjes-nog-aan-toe!” gilt de wasvrouw. „Er drijft iets in m'n sop! Het lijkt wel een jongetje!” Haar ogen worden kogelrond van verbazing. Dat kan toch niet, een sprookjesjongetje in haar sop!

7. Voorzichtig vist ze Pukkie uit het sop. Wanda schiet in de lach. „U hoeft niet zo voorzichtig te doen, hoor!” zegt ze. „Het is Pukkie en die kan wel tegen een stootje!” De wasvrouw schudt haar hoofd.

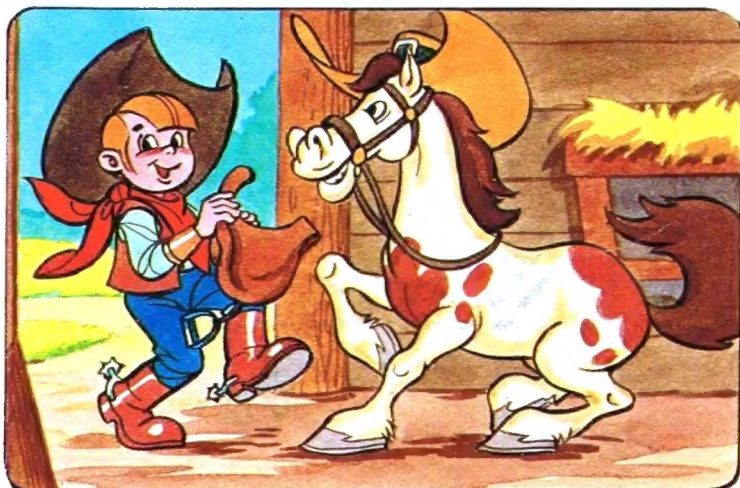
8. Maar even later merkt ze dat het waar is wat Wanda heeft gezegd. Wanda zwaait met haar toverstokje en daar staat Pukkie weer. „Hè, hè,” zucht hij. „Wat was dat water warm, zeg!”

Dan kijkt hij naar de taart en roept verschrikt: „Wat is er met de taart gebeurd?” „Je hebt die taart toch niet verdiend!” zegt Wanda. Pukkie zegt maar niets meer. Hij weet dat Wanda gelijk heeft!

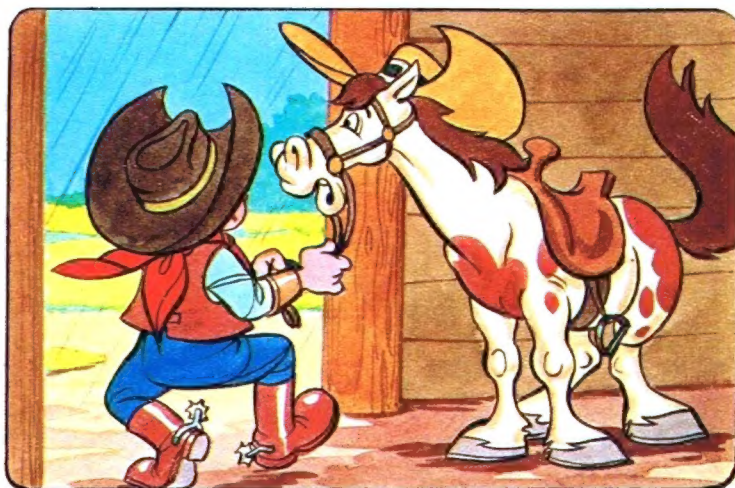

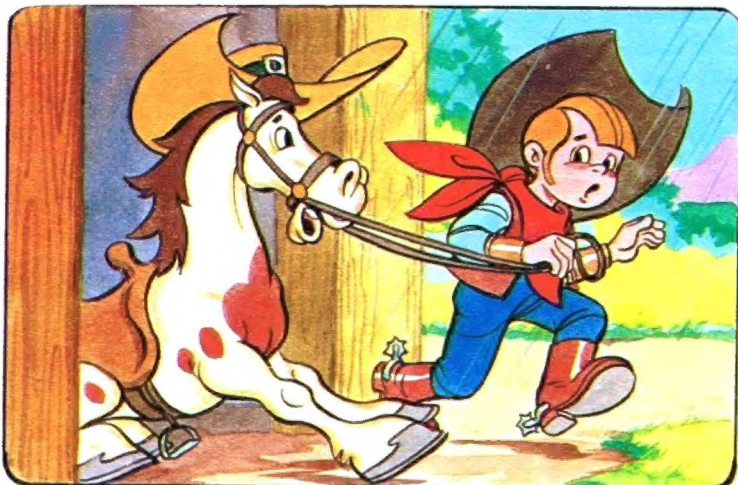
Jimmie de cowboy

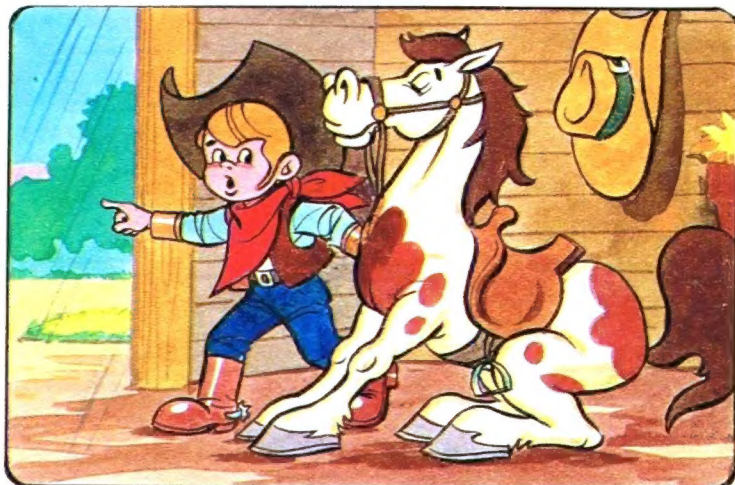
1. Een paar dagen geleden heeft Appel, het paard, een nieuwe hoed gekregen. Wat is ze nu trots op zichzelf! Als Jimmie het zadel pakt om naar de stad te gaan, zegt Appel: „Zullen ze in de stad mijn hoed ook mooi vinden?” „Natuurlijk!” zegt Jimmie.

2. Maar als ze samen naar buiten lopen, blijft Appel ineens staan. Buiten regent het! „Maar door dat weer ga ik niet naar de stad!” zegt Appel eigenwijs. „Maar het regent helemaal niet zo hard, Appel!” zegt Jimmie.

3. Maar Appel doet het niet, hoe hard Jimmie ook aan de teugels trekt. Appel blijft waar ze is: in de stal! „Nee!” zegt ze. „Ik laat mijn nieuwe hoed toch zeker niet nat regenen!” „O!” roept Jimmie. „Jdeltuit! Je bent dus bang voor je hoed!”

4. Dan krijgt Jimmie een ideeje. „Dan ga je naar de stad zonder hoed!” Jimmie hangt Appels hoed aan een spijker. Maar Appel schudt haar hoofd. „Zonder hoed de stad in?” zegt zij. „Wat moet een paard als ik zonder hoed doen!”

4. Tja, wat moet Jimmie nu doen! Eerst zet hij de hoed terug op Appels hoofd. Dan denkt hij heel goed na. „Ik weet wat!” roept hij dan. „Als we een paraplu boven je hoed houden, word je niet nat van de regen!”

5. Dat vindt Appel een goed plannetje. „Maar jij moet de paraplu dan vasthouden, Jimmie!” zegt ze. Dan gaan ze op pad. De mensen in de stad moeten erg lachen om dat malle paard! Maar Appel is zo tevreden dat ze dat niet ziet.